

P. profesor JUDr. Jiří Rajmund Tretera OP

(* 8. června 1940, Praha–Vršovice)

Otec František Tretera (1897–1963, syn kartonážníka z Nového Města nad Metují, před válkou vyučený typograf, odveden na italskou frontu, po návratu poštovní úředník, osvětový pracovník, redaktor Stráže osvěty, absolvent Svobodné školy politických nauk. 1944–1945 vězněn na Pankráci za držení říši nepřátelských tiskovin. 1945–1946 předseda Okresní správní komise Tachov (za ČSL). 1951–1961 dělníkem v ocelárnách Kladno, házel koks do konvertorů. Dvakrát ženat. Z prvního manželství synové: Vladimír Tretera (redaktor Našeho vojska); prof. PhDr. Ivo Tretera, CSc., učil filosofii na Filozofické fakultě UK.

Matka Božena rozená Röhlingová (1901–1980), dcera rytce v Prahy–Vršovic. Poštovní úřednice. Synové: RNDr. Svatopluk Röhling, CSc., biofyzik, ředitel radioizotopové sekce Výzkumného ústavu endokrinologického; prof. JUDr. Jiří Rajmund Tretera, právník, kněz, profesor Právnické fakulty UK.

Maturoval na jedenáctiletce v Praze–Vršovicích. Hlásil se na studium geografie a historie, z důvodu příslušnosti k Českobratrské církvi evangelické nebyl doporučen a místo toho šel studovat práva na Univerzitě Karlově. Absolvoval specializaci mezinárodního práva a zajímal se o právní dějiny. Po promoci nebyl přijal na fakultu, byl právníkem v Obchodní bance v Praze a později v podnicích ZPA, ČKD Dukla a nakonec, až do převratu, byl vedoucím právního útvaru Výstavby hlavního města Prahy. Nikdy nevstoupil do žádné strany. V letech 1967–1971 studoval externě právní dějiny Afriky na Orientálním ústavu ČSAV. Těsně před dosažením titulu CSc. mu studium bylo z důvodu normalizace ukončeno.

V letech 1964–1972 byl starším v českobratrském evangelickém sboru v Praze–Vršovicích, členem právního odboru poradního synodní rady a až do roku 1978 učitelem nedělní školy. 1972 přešel do katolické církve a v roce 1980 k dominikánskému řádu, kde vystudoval teologii na v skrytu působícím generálním studiu pod rektorem ThLic. Dukou, později provinciálem. V roce 1984 přeložil učebnici Norberta Rufa *Das Recht der Katholischen Kirche* a byl jmenován lektorem církevního práva na uvedeném studiu. V roce 1989 byl tajně vysvěcen v Lipsku na jáhna.

1990–1993 byl duchovním v dominikánské farnosti u sv. Jiljí v Praze, externím vyučujícím církevního práva na Právnické fakultě UK a vyučoval náboženství na čtyřech středních školách v Praze 1. V lednu 1993 se z církevního práva habilitoval, nastoupil na Právnické fakultě UK jako docent církevního práva na plný úvazek. Po jednom roce vyučoval církevní právo také na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, a Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a sedm let na doktorském studiu Husitské teologické fakulty UK.

V roce 1994 založil Společnost pro církevní právo a v dalším roce *Revue církevního práva*. Zastupoval asi deset let Českou republiku v European Consortium for Church and State Research, kde ho v této funkci vystřídal jeho žák a spolupracovník doc. JUDr. ICLic. Záboj Horák, Ph.D. V roce 2006 byl jmenován profesorem Univerzity Karlovy. V současné době je členem Katedry právních dějin Právnické fakulty UK a vyučuje spolu s kolegou Horákem pět povinně volitelných předmětů církevního a konfesního práva, dva vědecké semináře a volitelné předměty Právní systémy zemí Blízkého východu a Afriky a Právní systémy zemí Latinské Ameriky, jižní Asie a Oceánie. Podílí se na výuce a zkoušení povinného předmětu Vývoj velkých právních systémů. Je členem Vědecké rady Katolické teologické fakulty UK.

doc. Záboj Horák